

Протокол

про заборону або обмеження застосування мін, мін-пасток та інших пристроїв з поправками, внесеними 3 травня 1996 року (Протокол II з поправками, внесеними 3 травня 1996 року), що додається до Конвенції про заборону або обмеження застосування конкретних видів звичайної зброї, які можуть вважатися такими, що наносять надмірні пошкодження або мають невибірккову дію

(Протокол прийнято Законом
N 1084-XIV ([1084-14](#)) від 21.09.99)

Стаття I: Протокол з поправками

Цим вносяться поправки до Протоколу про заборону або обмеження застосування мін, мін-пасток та інших пристроїв (Протокол II), що додається до Конвенції про заборону або обмеження застосування конкретних видів звичайної зброї, які можуть вважатися такими, що наносять надмірні пошкодження або мають невибірккову дію ([995 266](#)). У тексті Протоколу з поправками йдеться про наступне:

**"Протокол з поправками про заборону або обмеження застосування мін, мін-пасток та інших пристроїв"
(Протокол з поправками)**

Стаття 1

Сфера застосування

1. Цей Протокол стосується використання на суші мін, мін-пасток та інших пристроїв, визначення яких міститься в цьому документі, в тому числі й мін, що встановлюються з тією метою, щоб запобігти користуванню переправами через водні шляхи чи ріки, прибережними смугами, але його дія не поширюється на застосування протикорабельних мін на морі чи на внутрішніх водних шляхах.

2. Цей Протокол застосовується, окрім ситуацій, зазначених в статті I даної Конвенції, до ситуацій, наведених у статті 3, спільній для Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року ([995 151](#), [995 152](#), [995 153](#), [995 154](#)). Цей Протокол не застосовується у випадках порушення внутрішнього порядку і виникнення обстановки внутрішнього напруження, наприклад заворушень, окремих та поодиноких актів насильства та інших актів аналогічного характеру, оскільки вони не належать до категорії збройних конфліктів.

3. У випадку збройних конфліктів, які не мають міжнародного характеру і відбуваються на території однієї з Високих Договірних

Сторін, кожна сторона в конфлікті зобов'язана застосовувати заборону та обмеження, викладені в цьому Протоколі.

4. Ніщо в цьому Протоколі не повинно тлумачитись як таке, що стосується суверенітету держави чи обов'язку уряду усіма законними засобами підтримувати та встановлювати правопорядок у державі чи захищати національну єдність і територіальну цілісність держави.

5. Ніщо в цьому Протоколі не повинно тлумачитись як виправдання прямого чи опосередкованого втручання, з якої б то не було причини, у збройний конфлікт або у внутрішні чи зовнішні справи Високої Договірної Сторони, на території якої відбувається такий конфлікт.

6. Застосування положень цього Протоколу по відношенню до сторін у конфлікті, що не є Високими Договірними Сторонами, які прийняли цей Протокол, ані прямо, ані опосередковано не змінює їхнього правового статусу чи правового статусу спірної території.

Стаття 2 Визначення

Для цілей цього Протоколу:

1. "Міна" означає боєприпас, що встановлюється під землю, на землі чи поблизу землі або іншої поверхні і призначений для вибуху, спричиненого присутністю, близькістю чи контактом людини або транспортним засобом.

2. "Дистанційно встановлювана міна" означає міну, що встановлюється не безпосередньо, а за допомогою артилерії, ракет, реактивних установок, мінометів чи аналогічних засобів, або скидається з літаків. Міни, що встановлюються з системи наземного базування з відстані менше ніж 500 м, не розглядаються як "дистанційно встановлювані" за умови, що вони використовуються згідно зі статтею 5 та іншими відповідними статтями цього Протоколу.

3. "Протипіхотна міна" означає міну, що призначена, головним чином, для вибуху, спричиненого присутністю, близькістю, контактом з людиною і призводить до виведення з ладу, завдання ушкоджень або смертельних уражень одній чи декільком особам.

4. "Міна-пастка" означає будь-який пристрій чи матеріал, які спроектовані, сконструйовані чи пристосовані для того, щоб убивати чи завдавати ушкоджень, і які спрацьовують раптово, коли людина торкається чи наближається до начебто нешкідливого предмета або здійснює, здавалося б, безпечну дію.

5. "Інші пристрої" означають боєприпаси і пристрої, що встановлюються вручну, включаючи саморобні вибухові пристрої, які призначені для того, щоб убивати, завдавати ушкодження або збитків, і приводяться в дію вручну, шляхом дистанційного управління або автоматично по закінченню певного проміжку часу.

6. "Військовий об'єкт" в тій мірі, в якій це стосується об'єктів, означає будь-який об'єкт, який в силу свого характеру,

місцезнаходження, призначення чи використання робить ефективний внесок у військові дії і повне або часткове руйнування, захоплення або нейтралізація якого, за існуючих в даний момент умов, надає певну військову перевагу.

7. "Цивільними об'єктами" є всі об'єкти, що не є військовими об'єктами, визначення яких міститься в пункті 6 цієї статті.

8. "Мінне поле" означає певний район, в якому встановлено міни, а "мінним районом" називається район, що є небезпечним через наявність мін. "Хибне мінне поле" означає вільний від мін район, що імітує мінне поле. Термін "мінне поле" включає хибні мінні поля.

9. "Реєстрація" означає операцію матеріального, адміністративного і технічного порядку, призначену для збору з метою реєстрації в офіційних документах усієї наявної інформації, що полегшує встановлення місцезнаходження мінних полів, мінних районів, мін, мін-пасток та інших пристроїв.

10. "Механізм самознищення" означає вмонтований або прикріплений ззовні механізм, що автоматично спрацьовує і забезпечує знищення боєприпасу, в який його вмонтовано або прикріплено.

11. "Механізм самонейтралізації" означає вмонтований механізм, що автоматично спрацьовує і приводить в недієздатний стакбоєприпас, в який він вмонтований.

12. "Самодеактивація" означає автоматичне приведення боєприпасу в недієздатний стан шляхом необоротного виснаження компоненту, наприклад батареї, який має суттєве значення для дії боєприпасу.

13. "Дистанційне управління" означає управління за допомогою команд, що передаються на відстані.

14. "Елемент невилучення" означає призначений для захисту міни пристрій, котрий є її частиною, з'єднаний або прикріплений до неї або встановлений під міною, і спрацьовує при спробі вилучити міну.

15. "Передача" передбачає, окрім фізичного ввозу мін на національну територію або вивозу їх з неї, передачу прав власності стосовно мін і контролю над ними, але не включає передачу території з установленими на ній мінами.

Стаття 3

Загальні обмеження на застосування мін, мін-пасток та інших пристроїв

1. Ця стаття застосовується до:

- а) мін;
- б) мін-пасток; та
- с) інших пристроїв.

2. Кожна Висока Договірна Сторона або сторона в конфлікті, відповідно до положень цього Протоколу, несе відповідальність за всі міни, міни-пастки та інші пристрої, які вона застосовує, і зобов'язується розмінувати, ліквідувати, знищити чи утримувати їх, як зазначено у статті 10 цього Протоколу.

3. Забороняється за будь-яких обставин застосовувати будь-яку міну, міну-пастку чи інший пристрій, призначений для того, щоб наносити або здатний завдати надмірних ушкоджень чи невинуватих страждань.

4. Зброя, до якої застосовується ця стаття, повинна суворо відповідати специфікаціям та обмеженням, вказаним у Технічному додатку по відношенню до кожної конкретної категорії.

5. Забороняється застосовувати міни, міни-пастки чи інші пристрої, спеціально спроектовані таким чином, щоб боєприпас вибухав від присутності загальнодоступних міношукачів в результаті їхнього магнітного чи іншого неконтактного впливу при нормальному використанні в ході операцій по виявленню.

6. Забороняється застосовувати міни, що самодеактивуються, оснащені елементом невилучення, який спроектовано таким чином, щоб цей елемент невилучення був здатний функціонувати після того, як міна втратила здатність до функціонування.

7. Забороняється за будь-яких обставин використовувати зброю, до якої застосовується ця стаття, чи то у випадку нападу, оборони або у випадку репресалій, проти цивільного населення як такого або проти окремих цивільних осіб чи цивільних об'єктів.

8. Забороняється невивіркове застосування, зброї, на яку поширюється ця стаття. Невивірковим застосуванням є установка такої зброї:

а) яка не знаходиться на військовому об'єкті чи не направлена проти нього. У випадку виникнення сумнівів відносно того, чи використовується об'єкт, що зазвичай призначений для цивільних цілей (наприклад, місце відправлення культу, житловий будинок і інше житлове помешкання або школа), для здійснення ефективного внеску у військові дії, припускається, що цей об'єкт не використовується таким чином; або

б) яка передбачає не спрямований на дію по конкретному військовому об'єкту спосіб або засіб доставки цієї зброї; або

с) яка, як можна передбачити, завдасть непередбачених втрат життя серед цивільного населення, ушкоджень цивільним особам чи збитків цивільним об'єктам, або все це разом, що перевищувало б очікувану конкретну та безпосередню військову перевагу.

9. Декілька чітко розділених та відокремлених військових об'єктів, розміщених в місті, селищі, селі або іншому районі з аналогічним зосередженням цивільних осіб чи цивільних об'єктів, не повинні розглядатись як окремий військовий об'єкт.

10. Вживають усіх можливих запобіжних заходів для захисту цивільного населення від дії зброї, деякої застосовується ця стаття. Можливі запобіжні заходи означають такі заходи, яких

можливо практично вжити з урахуванням всіх існуючих в даний момент обставин, включаючи гуманітарні та військові міркування. Ці обставини включають в себе наступне, але не вичерпуються ним:

а) короткострокову або довгострокову дію мін на місцеве цивільне населення в період дієздатності мінного поля;

б) можливі заходи по захисту цивільних осіб (наприклад, огороження, знаки, оповіщення і контролювання);

в) наявність і можливість застосування альтернативних систем;

та
д) короткострокові та довгострокові військові вимоги до мінного поля.

11. Про будь-яку установку мін, мін-пасток та інших пристроїв, що можуть вражати цивільне населення, здійснюється фективне завчасне оповіщення, за винятком випадків, коли на перешкоді цьому стоять певні обставини.

Стаття 4

Обмеження на застосування протипіхотних мін

Забороняється застосовувати протипіхотні міни, які неможливо виявити, як це вказано в пункті 2 Технічного додатку.

Стаття 5

Обмеження на застосування протипіхотних мін, які не є дистанційно встановлюваними мінами

1. Ця стаття застосовується до протипіхотних мін, які не є дистанційно встановлюваними мінами.

2. Забороняється застосовувати зброю, на яку поширюється ця стаття і яка не відповідає положенням по самознищенню і самодеактивації, викладеним в Технічному додатку, за винятком випадків, коли:

а) така зброя встановлюється в межах району з маркірованим периметром, який підлягає контролю з боку військового персоналу і захищений огорожею чи в інший спосіб з метою забезпечення ефективного недопущення цивільних осіб в район. Маркірування повинно бути чітким, стійким та видимим людині, яка має намір проникнути в район з маркірованим периметром; і

б) така зброя повинна бути вилучена перш ніж територію буде покинуто, якщо така територія не переходить до військ іншої держави, які несуть відповідальність за збереження захисних засобів, що вимагаються згідно з цією статтею, і подальше розмінування цієї зброї.

3. Сторона в конфлікті звільняється від подальшого дотримання положень підпунктів 2 а) і 2 б) цієї статті тільки в тому випадку, якщо таке дотримання неможливо здійснити через вимушену втрату контролю над районом в результаті військових дій противника, включаючи ситуації, коли прями військові дії противника роблять

неможливим таке дотримання. Якщо така сторона встановлює контроль над районом, вона відновлює дотримання положень підпунктів 2 а) і 2 б) цієї статті.

4. Якщо війська сторони в конфлікті встановлюють контроль над районом, де знаходиться зброя, до якої застосовується ця стаття, такі війська максимальною мірою зберігають і, при необхідності, встановлюють захисні засоби, що вимагаються цією статтею, до тих пір, поки таку зброю не буде вилучено.

5. Вживають усіх можливих заходів для запобігання несанкціонованому вилученню, пошкодженню, знищенню чи приховуванню будь-якого пристрою, системи чи матеріалу, що використовуються для створення периметра району з маркірованим периметром.

6. Зброя, на яку поширюється ця стаття, чий горизонтальний кут розльоту уламків складає менше ніж 90 градусів і яка встановлюється на землі чи над землею, може застосовуватись без вжиття заходів, передбачених у підпункті 2 а) цієї статті, максимум протягом 72 годин, якщо:

а) вона розміщена в безпосередній близькості від військового підрозділу, який її установив; і

б) район підлягає нагляду з боку військового персоналу, з тим щоб забезпечити ефективне недопущення цивільних осіб.

Стаття 6

Обмеження на застосування дистанційно встановлюваних мін

1. Забороняється застосовувати дистанційно встановлювані міни, якщо вони не зареєстровані відповідно до підпункту 1 б) Технічного додатку.

2. Забороняється застосовувати дистанційно встановлювані протипіхотні міни, які не відповідають положенням про самознищення і самодеактивацію, переліченим в Технічному додатку.

3. Забороняється застосовувати дистанційно встановлювані міни, що не є протипіхотними мінами, якщо вони, в тій мірі, в якій це можливо, не оснащені ефективним механізмом самознищення чи самонейтралізації і не мають резервного елемента самодеактивації спроектованого таким чином, щоб міна вже не функціонувала як міна, коли така міна більше не служить військовій меті, для якої вона була встановлена.

4. Про будь-яке встановлення чи скидання дистанційно встановлюваних мін, які можуть завдати ушкоджень цивільному населенню, здійснюється ефективно завчасне оповіщення, за винятком випадків, коли цьому перешкоджають обставини.

Стаття 7

Заборона щодо застосування мін-пасток та інших пристроїв

1. Без завдання шкоди нормам міжнародного права, що застосовуються у збройних конфліктах і стосуються віроломства та підступності, забороняється за будь-яких обставин використовувати міни-пастки та інші пристрої, які будь-яким чином поєднані або асоціюються з:

- а) міжнародно визнаними захисними емблемами, знаками чи сигналами;
- б) хворими, пораненими чи мертвими;
- с) місцями захоронення чи кремації або могилами;
- д) медичними об'єктами, медичним устаткуванням, медичним майном чи санітарним транспортом;
- е) дитячими іграшками чи іншими переносними предметами або продуктами, спеціально призначеними для годування, забезпечення здоров'я, гігієни або предметами одягу чи навчання дітей;
- ф) продуктами харчування чи напоями;
- г) кухонним посудом чи приладдям, за винятком того, що знаходиться у військових установах, місцях військових дислокацій або на військових складах;
- h) предметами релігійного характеру;
- і) історичними пам'ятками, творами мистецтва чи місцями відправлення культу, що становлять культурну і духовну спадщину народів; або
- j) тваринами чи їхніми трупами.

2. Забороняється застосовувати міни-пастки або інші пристрої у формі переносних предметів, які виглядають нешкідливими і спеціально спроектовані і сконструйовані для того, щоб містити вибуховий матеріал.

3. Без завдання шкоди положенням статті 3 забороняється застосовувати зброю, на використання якої поширюється ця стаття, в будь-якому місті, селищі, селі чи іншому районі з аналогічним зосередженням цивільних осіб, в яких не ведеться і не передбачається неминучих бойових дій між сухопутними військами, за винятком тих випадків, коли:

- а) вона розміщується на військовому об'єкті або в безпосередній близькості від військового об'єкта; або
- б) вживаються заходи для захисту цивільних осіб від її дії, наприклад виставляються караульні пости, проводиться оповіщення або встановлюються огорожі.

Стаття 8

Передачі

1. В інтересах сприяння цілям цього Протоколу кожна Висока Договірна Сторона:

- а) зобов'язується не передавати будь-яку міну, застосування якої забороняється цим Протоколом;

б) зобов'язується не передавати жодної міни жодному отримувачу, окрім держави або державної установи, уповноваженої отримувати такі передачі;

с) зобов'язується проявляти стриманість при передачі будь-якої міни, застосування якої обмежується цим Протоколом. Зокрема, кожна Висока Договірна Сторона зобов'язується не передавати ніяких протипіхотних мін державам, не зв'язаним цим Протоколом, якщо тільки держава-отримувач не погоджується застосовувати цей Протокол; та

д) зобов'язується забезпечувати, щоб будь-яка передача відповідно до цієї статті здійснювалася при повному дотриманні відповідних положень цього Протоколу і відповідних норм міжнародного гуманітарного права як країнами, що передають, так і країнами отримувачами.

2. У випадку, якщо Висока Договірна Сторона заявляє, що вона відкладає дотримання конкретних положень відносно застосування конкретних мін, як це передбачено в Технічному додатку, до таких мін, проте, застосовується підпункт 1 а) цієї статті.

3. Усі Високі Договірні Сторони до набрання чинності цього Протоколу будуть утримуватись від будь-яких дій, які були б несумісними з підпунктом 1 а) цієї статті.

Стаття 9

Реєстрація та використання інформації про мінні поля, мінні райони, міни, міни-пастки та інші пристрої

1. Вся інформація, що стосується мінних полів, мінних районів, мін, мін-пасток та інших пристроїв, реєструється відповідно до положень Технічного додатку.

2. Всі такі реєстраційні документи зберігаються сторонами в конфлікті, які безвідкладно одразу ж після припинення активних військових дій вживають всіх необхідних і відповідних заходів, включаючи використання такої інформації, для захисту цивільних осіб від дії мінних полів, мінних районів, мін, мін-пасток та інших пристроїв в районах, що знаходяться під їхнім контролем.

У той же час вони також надають іншій стороні чи сторонам у конфлікті та Генеральному секретарю Організації Об'єднаних Націй всю наявну в їхньому розпорядженні інформацію, що стосується мінних полів, мінних районів, мін, мін-пасток чи інших пристроїв, установлених ними в районах, що більше не знаходяться під їхнім контролем; проте, за умови взаємності, коли війська сторони в конфлікті знаходяться на території сторони противника, кожна сторона може не надавати таку інформацію Генеральному секретарю та іншій стороні в тій мірі, в якій такого ненадання потребують інтереси безпеки, до тих пір, поки жодна із сторін вже не буде знаходитись на території іншої сторони. В останньому випадку не надана інформація розголошується, як тільки цього дозволять

інтереси безпеки. Кожного разу, коли це можливо, сторони в конфлікті прагнуть, за взаємною згодою, забезпечити розголошення цієї інформації якомога швидше таким чином, щоб це відповідало інтересам безпеки кожної сторони.

3. Ця стаття не завдає шкоди положенням статей 10 і 12 цього Протоколу.

Стаття 10

Ліквідація мінних полів, мінних районів,
мін, мін-пасток та інших пристроїв
та міжнародне співробітництво

1. Безвідкладно одразу ж після припинення активних військових дій, всі мінні поля, мінні райони, міни, міни-пастки та інші пристрої розмінуються, ліквідуються, знищуються чи зберігаються відповідно до статті 3 і пункту 2 статті 5 цього Протоколу.

2. Високі Договірні Сторони і сторони в конфлікті несуть таку відповідальність стосовно мінних полів, мінних районів, мін, мін-пасток та інших пристроїв у районах, що знаходяться під їхнім контролем.

3. Що стосується мінних полів, мінних районів, мін, мін-пасток та інших пристроїв, установлених стороною в районах, над якими вона більше не здійснює контроль, така сторона передбачає надання стороні, що здійснює контроль над районом, згідно з пунктом 2 цієї статті, наскільки це дозволяється такою стороною, технічної і матеріальної допомоги, необхідної для виконання такого зобов'язання.

4. Кожного разу, коли це необхідно, сторони прагнуть дійти згоди як між собою, так і, де це доречно, з іншими державами та міжнародними організаціями стосовно забезпечення технічною та матеріальною допомогою, - включаючи, за відповідних обставин, проведення спільних операцій, - необхідних для виконання таких зобов'язань.

Стаття 11

Технологічне співробітництво та допомога

1. Кожна Висока Договірна Сторона зобов'язується сприяти якомога повному обміну оснащенням, матеріалами та науково-технічною інформацією стосовно реалізації цього Протоколу і засобів розмінування та має право брати участь у такому обміні. Зокрема, Високі Договірні Сторони не повинні накладати неналежних обмежень на надання устаткування для розмінування і відповідної технологічної інформації в гуманітарних цілях.

2. Кожна Висока Договірна Сторона зобов'язується надавати інформацію до бази даних про розмінування, заснованої в рамках системи Організації Об'єднаних Націй, особливо інформацію, що стосується різних засобів і технологій розмінування, а також

списки експертів, експертних установ чи національних контактних органів з розмінування.

3. Кожна Висока Договірна Сторона, яка у змозі це зробити, надає допомогу в цілях розмінування через систему Організації Об'єднаних Націй, інші міжнародні органи чи на двосторонній основі, або робить внесок в Цільовий фонд добровільних внесків Організації Об'єднаних Націй для надання допомоги в розмінуванні.

4. Запити на надання допомоги Високими Договірними Сторонами, підкріплені відповідною інформацією, можуть подаватись Організації Об'єднаних Націй, іншим відповідним органам чи іншим державам. Ці запити можуть подаватись Генеральному секретареві Організації Об'єднаних Націй, який, в свою чергу, передає їх усім Високим Договірним Сторонам та відповідним міжнародним організаціям.

5. У випадку надходження запитів до Організації Об'єднаних Націй, Генеральний секретар Організації Об'єднаних Націй, виходячи з наявних у нього ресурсів, може вживати відповідних заходів з тим, щоб оцінити ситуацію і, у співробітництві з Високою Договірною Стороною, яка робить запит, визначити відповідне надання допомоги в розмінуванні або реалізації Протоколу. Генеральний секретар може також інформувати Високі Договірні Сторони про будь-яку таку оцінку, а також про тип та обсяги допомоги, в якій є потреба.

6. Без завдання шкоди своїм конституційним та іншим юридичним положенням Високі Договірні Сторони зобов'язуються здійснювати співробітництво та передачу технології для сприяння здійсненню відповідних заборон та обмежень, викладених в цьому Протоколі.

7. Кожна Висока Договірна Сторона має право у відповідних випадках просити та отримувати технічну допомогу від іншої Високої Договірної Сторони стосовно конкретної відповідної технології, окрім збройової технології, коли це необхідно і можливо здійснити, з метою скорочення будь-якого періоду відстрочки, положення про яку передбачене в Технічному додатку.

Стаття 12

Захист від дії мінних полів, мінних районів,
мін, мін-пасток та інших пристроїв

1. Застосування.

а) За винятком сил і місій, згаданих у підпункті 2 а) і) цієї статті, ця стаття застосовується лише до місій, які виконують функції в районі за згодою Високої Договірної Сторони і на чий території виконуються такі функції.

б) Застосування положень цієї статті до сторін у конфлікті, які не є Високими Договірними Сторонами, ні прямо, ні опосередковано не змінює їхній юридичний статус чи юридичний статус спірної території.

с) Положення цієї статті відповідно не завдають шкоди існуючому міжнародному гуманітарному праву чи іншим міжнародним

документам або рішенням Ради Безпеки Організації Об'єднаних Націй, що передбачають більш високий рівень захисту персоналу, який функціонує відповідно до цієї статті.

2. Сили і місії по підтримці миру та деякі інші сили і місії.

а) Цей пункт застосовується до:

i) будь-яких сил чи місій Організації Об'єднаних Націй, що здійснюють функції по підтримці миру, спостереженню чи аналогічні функції в будь-якому районі відповідно до Статуту Організації Об'єднаних Націй ([995 010](#)); і

ii) будь-якої місії, яка започаткована згідно з розділом VIII Статуту Організації Об'єднаних Націй і виконує свої функції в районі конфлікту.

б) Кожна Висока Договірна Сторона або сторона в конфлікті, якщо про це просить керівник сил або місії, до яких застосовується цей пункт:

i) наскільки вона в змозі зробити це, вживає таких заходів, які необхідні для захисту сил або місії від дії мін, мін-пасток та інших пристроїв в будь-якому районі під його контролем;

ii) якщо це необхідно для ефективного захисту такого персоналу, ліквідує або знешкоджує, наскільки вона в змозі це зробити, всі міни, міни-пастки та інші пристрої в цьому районі; та

iii) інформує керівника сил або місії про місцезнаходження всіх відомих мінних полів, мінних районів, мін, мін-пасток та інших пристроїв в районі, в якому виконують свої функції сили або місія, і, наскільки це можливо, надає керівникові сил або місії всю наявну в її розпорядженні інформацію про такі мінні поля, мінні райони, міни, міни-пастки та інші пристрої.

3. Гуманітарні місії та місії по встановленню фактів системи Організації Об'єднаних Націй.

а) Цей пункт застосовується до будь-якої гуманітарної місії або місії по встановленню фактів системи Організації Об'єднаних Націй.

б) Кожна Висока Договірна Сторона чи сторона в конфлікті, якщо про це просить керівник місії, до якої застосовується цей пункт:

i) надає персоналу місії захист, наведений в підпункті 2 б) і) цієї статті; і

ii) якщо необхідний доступ до будь-якого місця або через будь-яке місце під її контролем для виконання функцій місії і в цілях забезпечення персоналу місії безпечного проходу до цього місця або через нього:

аа) якщо цьому не перешкоджають поточні військові дії, інформує керівника місії про безпечний маршрут до цього місця при наявності такої інформації; або

бб) якщо інформація про безпечний маршрут не надана відповідно до підпункту аа), проробляє, наскільки це необхідно і можливо, прохід в мінних полях.

4. Місії Міжнародного комітету Червоного Хреста.

а) Цей пункт застосовується до будь-якої місії Міжнародного комітету Червоного Хреста, яка здійснює функції, за умови згоди приймаючої держави або держав, як це передбачено Женевськими конвенціями від 12 серпня 1949 року і, де це застосовується, їхніми Додатковими протоколами.

б) Кожна Висока Договірна Сторона чи сторона в конфлікті, якщо про це просить керівник місії, до якого застосовується цей пункт, повинна:

і) надавати персоналу місії захист, викладений у підпункті 2 б) і) цієї статті; і

іі) вживати заходів, викладених у підпункті 3 б) іі) цієї статті.

5. Інші гуманітарні місії та місії по розслідуванню.

а) В тій мірі, в якій до них не застосовуються пункти 2, 3 і 4 вище, цей пункт застосовується до наступних місій, коли вони здійснюють функції в районі конфлікту або надають допомогу жертвам конфлікту:

і) будь-якої гуманітарної місії національного товариства Червоного Хреста або Червоного Півмісяця чи їхньої Міжнародної федерації;

іі) будь-якої місії неупередженої гуманітарної організації, включаючи будь-яку неупереджену гуманітарну місію з розмінування;

ііі) будь-якої місії з розслідування, що започатковується згідно з положеннями Женевських конвенцій від 12.08.49 р. ([995_151](#), [995_152](#), [995_153](#), [995_154](#)) і, де це можливо, їхніми Додатковими протоколами ([995_199](#), [995_200](#)).

б) Кожна Висока Договірна Сторона чи сторона в конфлікті, якщо про це просить керівник місії, до якої застосовується цей пункт, наскільки це здійснимо:

і) надає персоналу місії захист, викладений у підпункті 2 б) і) цієї статті; і

іі) вживає заходів, що подані у підпункті 3 б) іі) цієї статті.

6. Конфіденційність.

Вся інформація, що надається в конфіденційному порядку згідно з цією статтею, повинна розглядатися її отримувачем як суворо конфіденційна і не розголошуватися поза рамки відповідних сил або місії без повноваження сторони, що надала цю інформацію.

7. Дотримання законів та приписів (розпоряджень).

Не завдаючи шкоди привілеям та імунітетам, що на нього поширюються, або вимогам у зв'язку з виконанням обов'язків, персонал, що бере участь в силах та місіях, згаданих у цій статті, зобов'язаний:

а) поважати закони та приписи приймаючої держави; та

б) утримуватись від будь-якої дії або діяльності, несумісної з неупередженим та міжнародним характером його обов'язків.

Стаття 13

Консультації Високих Договірних Сторін

1. Високі Договірні Сторони зобов'язуються проводити консультації та співпрацювати одна з одною з усього кола питань, що стосуються дії цього Протоколу. З цією метою повинна щорічно проводитись конференція Високих Договірних Сторін.

2. Участь у щорічних конференціях повинна визначатись Правилами процедури, узгодженими Високими Договірними Сторонами.

3. Робота конференції має полягати в наступному:

- а) огляд дії та статусу цього Протоколу;
- б) розгляд питань, порушених у доповідях Високих Договірних Сторін згідно з пунктом 4 цієї статті;
- в) підготовка оглядових конференцій з перегляду дії Протоколу; та
- г) розгляд питань, пов'язаних з розробкою технологій для захисту цивільного населення від невибіркової дії мін.

4. Високі Договірні Сторони повинні передавати щорічні доповіді депозитарію, який розповсюджує їх серед Високих Договірних Сторін заздалегідь до початку конференції, з будь-якого з наступних питань:

- а) поширення інформації про цей Протокол у своїх збройних силах та серед цивільного населення;
- б) розмінування та реабілітаційні програми;
- в) заходи, вжиті для виконання технічних вимог цього Протоколу, та будь-яка відповідна інформація, що має відношення до згаданого питання;
- г) законодавство, що має відношення до цього Протоколу;
- д) заходи, вжиті щодо міжнародного обміну технічною інформацією, міжнародного співробітництва в розмінуванні, технічного співробітництва та допомоги; та
- е) інші відповідні питання.

5. Витрати конференції Високих Договірних Сторін покриваються Високими Договірними Сторонами та державами, що не є сторонами, але беруть участь у роботі конференції відповідно до скорегованої належним чином шкали внесків Організації Об'єднаних Націй.

Стаття 14

Дотримання

1. Кожна Висока Договірна Сторона повинна вжити всіх відповідних кроків, включаючи законодавчі та інші заходи, з метою відвернення та припинення порушень цього Протоколу особами на території, що знаходиться під її юрисдикцією чи контролем.

2. Заходи, передбачені в пункті 1 цієї статті, включають відповідні заходи по забезпеченню запровадження карних санкцій по відношенню до осіб, які в зв'язку із збройним конфліктом і всупереч положенням цього Протоколу зумисно спричиняють смерть чи

завдають серйозних ушкоджень громадянам, та по переданню цих осіб до правосуддя.

3. Кожна Висока Договірна Сторона зобов'язана вплинути також на свої збройні сили з тим, щоб вони розробили відповідні військові інструкції та оперативні процедури і щоб особистий склад військових сил отримував підготовку, яка б адекватно відповідала його обов'язкам та зобов'язанням з метою дотримання положень цього Протоколу.

4. Високі Договірні Сторони зобов'язуються проводити консультації та співпрацювати одна з одною на двосторонній основі через Генерального секретаря Організації Об'єднаних Націй чи іншими засобами відповідних міжнародних процедур з метою врегулювання будь-яких проблем, що можуть виникнути у зв'язку з тлумаченням та застосуванням положень цього Протоколу.

Технічний додаток

1. Реєстрація.

а) Реєстрація розташування мін, які не є дистанційно встановлюваними, мінних полів, мінних районів, мін-пасток та інших пристроїв повинна здійснюватись відповідно до наступних положень:

i) розташування мінних полів, мінних районів та районів застосування мін-пасток та інших пристроїв повинно точно вказуватись засобами прив'язки до координат хоча б двох початкових точок і за допомогою визначених розмірів району, в якому знаходиться ця зброя, по відношенню до цих початкових точок;

ii) карти, діаграми або інші реєстраційні документи необхідно складати таким чином, щоб було вказано розташування мінних полів, мінних районів, районів застосування мін-пасток та інших пристроїв по відношенню до початкових точок, і в цих реєстраційних документах мають бути вказані також їхні периметри та довжина;

iii) для виявлення та розмінування мін, мін-пасток та інших пристроїв, карти, діаграми або інші реєстраційні документи мають містити повну інформацію щодо типу, кількості, способу установки, типу висадника та терміну придатності, дати та терміну встановлення, елементів невилучення (якщо такі використовуються) та іншу відповідну інформацію про всю таку встановлену зброю. Кожного разу, якщо це можливо, в реєстраційному документі щодо мінного поля необхідно вказати точне розташування кожної міни, за винятком рядних мінних полів, де достатньо вказати розташування ряду. Окремо реєструється точне розташування та принцип дії кожної установленної міни-пастки.

б) Орієнтовне розташування району застосування дистанційно встановлюваних мін повинно бути вказане за допомогою координат початкових точок (як правило, кутових точок) та при першій можливості уточнене і, якщо це можливо, також маркіроване на місцево ті. Реєструється також загальна кількість і тип установлених мін, дата, час установлення та періоди самознищення.

с) Копії реєстраційних документів повинні зберігатись на рівні командування, достатньому для того, щоб, наскільки це можливо, гарантувати їхню безпеку.

Забороняється застосування мін, вироблених після набуття чинності цим Протоколом, якщо вони не мають наступного маркірування англійською чи відповідною національною мовою або мовами з такою інформацією:

- i) назва країни-виробника;
- ii) місяць та рік виробництва; та
- iii) серійний номер чи номер партії.

Маркірування повинно бути, наскільки це можливо, помітним, розбірливим, витривалим та стійким до впливу зовнішніх умов.

2. Специфікації по виявленню.

а) Що стосується протипіхотних мін, вироблених після 1 січня 1997 року, то такі міни повинні містити в своїй конструкції матеріал чи пристрій, який дає можливість виявити міну за допомогою загальнодоступних технічних засобів виявлення мін та забезпечувати відповідний сигнал, еквівалентний сигналу від 8 чи більше грамів заліза у вигляді суцільної концентрованої маси.

б) Що стосується протипіхотних мін, вироблених до 1 січня 1997 року, то такі міни повинні містити в своїй конструкції або до них мають бути прикріплені перед установкою матеріал або пристрій таким чином, щоб унеможливити їхнє легке вилучення. Ці матеріал та пристрій дають можливість виявити міну за допомогою загальнодоступних технічних засобів і забезпечують відповідний сигнал, еквівалентний сигналу від 8 чи більше грамів заліза у вигляді суцільної концентрованої маси.

с) У тому випадку, якщо Висока Договірна Сторона визначить, що вона не може негайно забезпечити дотримання підпункту б), вона може заявити в момент оповіщення про свою згоду приєднатися до цього Протоколу, що вона відкладає дотримання підпункту б) на термін, який не повинен перевищувати 9 років з моменту набуття чинності цим Протоколом. В цей період, в тій мірі, в якій це можливо, вона зводить до мінімуму застосування протипіхотних мін, які не задовольняють такі вимоги.

3. Специфікації по самознищенню та самодеактивації.

а) Всі дистанційно встановлювані протипіхотні міни повинні бути спроектовані і сконструйовані таким чином, щоб протягом 30 днів після установки неспрацювання механізму самознищення відбувалося не більше ніж у 10% активованих мін, і кожна міна повинна мати резервний елемент самодеактивації, спроектований і сконструйований таким чином, щоб в комбінації з механізмом самознищення через 120 днів після установки функціонувало як міна не більше ніж одна на одну тисячу активованих мін.

б) Всі недистанційно встановлювані протипіхотні міни, що застосовуються за межами маркірованих районів, як це визначено в статті 5 цього Протоколу, повинні відповідати вимогам по самознищенню і самодеактивації, викладеним в підпункті а).

с) У випадку, якщо Висока Договірна Сторона визначить, що вона не може негайно забезпечити дотримання підпунктів а) і/або б), вона може заявити в момент оповіщення про свою згоду приєднатися до цього Протоколу, що по відношенню до мін, вироблених до набуття чинності цим Протоколом, вона відкладає дотримання підпунктів а) і/або б) на термін, який не повинен перевищувати 9 років з моменту набуття чинності цим Протоколом. У цей період відстрочки Висока Договірна Сторона зобов'язується:

i) звести до мінімуму, наскільки це можливо, застосування протипіхотних мін, що не відповідають таким вимогам, та

ii) що стосується дистанційно встановлюваних протипіхотних мін, дотримуватись або вимог по самознищенню, або вимог по самодеактивації; стосовно інших протипіхотних мін слід дотримуватись хоча б вимог по самодеактивації.

4. Міжнародні знаки для позначення мінних полів та мінних районів.

Знаки, подібні до зразка, що додається, та описані нижче, повинні застосовуватися при маркіруванні мінних полів та мінних районів з метою забезпечення їхньої видимості та пізнавання цивільним населенням:

а) розмір і форма: трикутник або квадрат розміром не менш ніж 28 см (11 дюймів) на 20 см (7,9 дюйма) для трикутника і зі сторонами не менш ніж 15 см (6 дюймів) для квадрата;

б) колір: червоний або оранжевий з жовтою світлодзеркалюючою смугою;

с) символ: символ, наведений як ілюстрація в додатку, або альтернативний символ, що легко можна розпізнати в тому районі, де буде встановлено такий знак для забезпечення небезпечної зони;

д) мова: на знаку має бути позначене слово "міни" однією з шести офіційних мов Конвенції (англійською, арабською, іспанською, китайською, російською та французькою) і на мові (або мовах), поширеній (поширених) в даному районі;

е) розподіл: знаки повинні встановлюватись навколо мінного поля або мінного району на відстані, достатній для того, щоб цивільна особа, яка наближається до району, могла бачити їх з будь-якої точки.

Стаття II: Набуття чинності

Цей Протокол з внесеними до нього поправками набуває чинності, як це передбачено в пункті 1 б) статті 8 Конвенції ([995 266](#)).

